

בתי המשפט בדלת יים סגורות

תמש 016422/08

בית משפט לענייני משפחה ירושלים

21/10/2009

בפני: כב' השופטת נילי מימון
סגנית נשיא לענייני משפחה במחוז ירושלים

		בעניין:
		1. ג. מ.
		2. נ. מ. קטין
		3. א. מ. קטין
		4. א. מ. קטין
התובעים	קרון לגזיאל	ע"י ב"כ עו"ד
נ ג ד		
		מ. מ.
הנתבע	זהבה קוליץ	ע"י ב"כ עו"ד

מיני-רציו:

* משמורת משותפת תקבע ברגיל כאשר קיימת הידברות סבירה בין ההורים בכל הקשור לטיפול בילדיהם. במקרה דנן יחסי ההורים קשים. אולם, כל אחד מהם הינו הורה טוב ומבקש את טובת הילדים ואף הילדים רוצים קשר עם כל אחד מההורים. משיפרדו הצדדים ולא יתגוררו תחת קורת גג אחת ממילא מפלס הריב והסכסוך יונמך.

* משפחה – משמורת קטינים – משמורת משותפת

* משפחה – משמורת קטינים – רצון הילד

* משפחה – משמורת קטינים – מסוגלות הורית

תביעת אימם של הקטינים למשמורת הקטינים. הנתבע לא הגיש תביעה לקבלת משמורת בילדים או למשמורת משותפת. אולם בכתב ההגנה ביקש משמורת משותפת וכן לפקידת הסעד מסר שמבקש משמורת משותפת ואף במהלך הדיונים ובסיכומיו חזר על עמדתו זו.

ביהמ"ש לעניי משפחה קבע משמורת משותפת, מהטעמים הבאים:

משמורת משותפת תקבע ברגיל כאשר קיימת הידברות סבירה בין ההורים בכל הקשור לטיפול בילדיהם. אכן במקרה דנן היחסים בין הצדדים קשים מאוד, ועולות טענות קשות במיוחד מצד התובעת כנגד הנתבע. עם זאת משיפרדו הצדדים ולא יתגוררו תחת קורת גג אחת ממילא מפלס הריב והסכסוך יונמך בהעדר התחככות יומיומית זה בזה. בנסיבות בהן ההורים שניהם תפקדו כהורים ראויים בתפקוד

הורי שווה, מילאו מטלות הוריות באופן שווה, ובהעדר נסיבות המצדיקות זאת, אין מקום להעניק משמורת לאחד מהם, תוך נישול ההורה האחר מהזכות והחובה להיות ההורה המשמורן.

מהנסיבות שהובאו עולה כי כל אחד מהצדדים הינו הורה טוב ומבקש את טובת הילדים, כי כל אחד מהילדים קשור אל כל אחד מההורים ומקבל יחס הורי מיטיב. וכי הילדים מבקשים קשר עם כל אחד מההורים ואין מצידם העדפה לאחד ההורים; חזקת הגיל הרך איננה חלה בנסיבות דנן כלפי שני הילדים הגדולים, שכן הינם בני 8 ו-11. הבן הקטן אמנם בן מעט למעלה מ-4 אולם אין מקום בנסיבות הענין להפריד בין הילדים בהתיחס למשמורתם.

רצון הילדים להיות תחת משמורת שני ההורים מביא למסקנה כי הורות כל אחד מההורים הינה הורות מיטיבה. רצון הילדים להנות מהורות שווה של הוריהם, הינה בעלת משקל רב ומשמעותי בקביעת משמורת בידי אחד ההורים או שניהם. טובת הילד ככל שיש הלימה בינה לבין רצון הילד יש בכך כדי להכריע את הכף. על כן, מהטעמים שהובאו לעיל, נקבע שהמשמורת בקטינים תהיה משותפת.

פסק דין

התביעה

בתביעה זו תובעת אם הקטינים כי משמורתם תהיה בידה.

הקטינים הם: נ. ילידת 98..., א. יליד 01... ור. יליד 05...

התובעת והנתבע נישאו ביום 97...

לנתבע אלה נישואיו השניים, מנישואיו הראשונים יש לו בת.

התובעת טוענת כי הנתבע נהג כלפיה בהתעללות, באלימות נפשית ואף פיזית, אולם היא הבליגה.

כי מנע ממנה לשתף חברות וחברים בכאביה, התמודדויותיה ובחייה האישיים.

כשדיברה בטלפון ומשסרבה לספר לו עם מי מדברת צרח הנתבע וניתק את הטלפון, איים לפגוע בה פיזית, היא חששה לחייה, ואמה עמדה על כך שתעזוב את הבית, הבת הבכורה היתה אז בת כשנה ורבע, לאחר שעזבה התחנן הנתבע שתחזור והיא חזרה.

כן טוענת כי נהג להשפיל את הוריה כשבאו לבקר ואף גירש את אמה, אף השפיל את אחותה וניתק את היחסים עמה.

הנתבע היה אליים גם מהפן הכלכלי, עובר על הוצאות מכרטיס האשראי שלה ואף כשרכשה ביגוד בסיסי נאלצה לקבל את אישורו בעקיפין לרכישה.

בשנת 2005 עבר הנתבע שהינו חבלן במשטרה תאונת עבודה ונכווה בגופו. לדברי התובעת היא טיפלה בנתבע ותמכה בו, הנתבע היה אסיר תודה אולם לאחר זמן קצר חזר לסורו והחריף את התנהגותו האלימה כלפיה.

התובעת מציינת כי כבר בשנת 2005 החלו הצדדים בטיפול משפחתי זוגי אולם הטיפול לא הניב תוצאות.

בשנת 2007 חלתה אחות התובעת במחלה קשה, התובעת טוענת שביקשה מהנתבע לסייע ולדאוג לילדים כשהיא מצויה בבית החולים עם אחותה, אולם הוא סירב והיא נאלצה להעזר בזרים ורק לאחר שמצאה סידור עבור הילדים הודיע הנתבע שמסכים להיות עם הילדים.

עוד טוענת שהנתבע משפיל אותה בפני ילדיהם ומדבר בצורה גסה ובוטה אליה בנוכחות הילדים.

התובעת מוסיפה וטוענת שהתנהגותו האלימה של הנתבע מופנית גם כלפי הילדים הוא נוהג לצעוק ולצווח להפחיד ולאיים עליהם.

לדברי התובעת הנתבע העיר את בתם הגדולה שהיתה בת 8 באמצע הלילה והודיע לה שאבא ואמא מתגרשים.

כן טוענת שהנתבע עומד לצד הילדים כשהתובעת אוסרת עליהם לעשות כרצונם.

כן טוענת שמסית את הילדים כנגדה.

לטענת התובעת, בהסכמי גירושין שהוחלפו בין הצדדים הוסכם שהמשמורת בילדים תהיה בידיה, ומציינת שהנתבע לא תבע משמורת בילדים.

התובעת טוענת כי היא זו שטיפלה והמטפלת העיקרית בקטינים וטיפולו של הנתבע בהם מסתכם בלקיחתם לבתי הספר עריכת כריכים ועריכת קניות.

ההגנה

הנתבע מכחיש דברי התובעת.

לדבריו לא התנהג באלימות או באיומים.

לדבריו התובעת החלה למאוס בו לאחר התאונה שעבר.

הנתבע טוען כי היה שותף מלא בטיפול בילדים, כי הוא זה שלקחם לרופא במקרים הדחופים, הוא שהעיר אותם בבקרים הכין שתיה וארוחת בוקר, הלביש והסיע למסגרות החינוך. כן מסיע אותם לחוגים.

היה מעורב בכל הקשור לרישום הילדים למוסדות חינוך, פעל בועד הורים במסגרת החינוך, בהפעלת ילדי הכיתה, ומלווה בטיולים.

כשהילדים חולים הוא המטפל בהם ולוקח אותם לרופאים.

מעולם לדבריו לא היה אלים כלפיהם.

תפקידו בטיפול בילדים משמעותי ודומיננטי.

לקראת מועד ההוכחות הציגה התובעת אישור לפיו החלה להיות מטופלת במסגרת המרכז למניעת אלימות בירושלים.

תסקיר פקידת הסעד

פקידת הסעד התבקשה להגיש תסקיר.

פקידת הסעד בדקה את המערכת המשפחתית הקשרים בין כל אחד מהצדדים לכל אחד מהילדים, מצבם של הילדים, ורצונם של הילדים.

מהתסקיר עולה כי במערכת היחסים הזוגית המתח בין בני הזוג נמצא בשיאו ושני ההורים משתמשים בילדים זה כנגד זה במאבק הגירושין.

עם זאת עולה, ביחסים שבין ההורים לילדיהם, כי שני ההורים מעורבים מאוד בחיי הילדים, שניהם פעילים בטיפול היומיומי בילדים, תוך שהם מחלקים ביניהם את הטיפול בילדים במשך השבוע.

מן השיחות שערכה עם הילדים התרשמה פקידת הסעד, כי הילדים תופסים את שני הוריהם כהורים טובים ומעוניינים להיות עם שניהם במידה שווה לאחר שיפרדו.

עוד התרשמה פקידת הסעד, כי שני ההורים מכירים את צרכי הילדים ויודעים כיצד לתת להם מענה וכי לשניהם מחוייבות גדולה כלפי הילדים ורצון להיות מעורבים בחייהם ולתמוך בהם.

לדבריה, התרשמה שיש תקווה לכך שכאשר מאבק הגירושין ישקע לאחר שההורים ייפרדו, ישכילו ההורים להידבר ביניהם לטובת הילדים, למרות משקעי העבר.

בתסקיר הביניים ציינה פקידת הסעד כי שוקלת להמליץ על משמורת משותפת, תסקיר סופי לא הוגש עקב מגורי הצדדים תחת קורת גג אחת.

דין

הנתבע לא הגיש תביעה לקבלת משמורת בילדים או למשמורת משותפת. אולם בכתב ההגנה ביקש משמורת משותפת וכן לפקידת הסעד מסר שמבקש משמורת משותפת ואף במהלך הדיונים ובסיכומיו חזר על עמדתו זו.

אכן, משמורת משותפת תקבע ברגיל כאשר קיימת הידברות סבירה בין ההורים בכל הקשור לטיפול בילדיהם.

אכן במקרה דנן היחסים בין הצדדים קשים מאוד, ועולות טענות קשות במיוחד מצד התובעת כנגד הנתבע.

עם זאת משיפרדו הצדדים ולא יתגוררו תחת קורת גג אחת ממילא מפלס הריב והסכסוך יונמך בהעדר התחככות יומיומית זה בזה.

עוד יודגש כי משיתגרשו הצדדים, ונראה כי אכן גמלה בלב שני הצדדים ההחלטה להתגרש, גם מצב זה יוריד את רמת החיכוך והמתח התמידי השורה עתה בין הצדדים.

מהנסיבות שהובאו עולה כי כל אחד מהצדדים הינו הורה טוב ומבקש את טובת הילדים.

מהנסיבות שהועלו עולה, כי כל אחד מהילדים קשור אל כל אחד מההורים ומקבל יחס הורי מיטיב.

מהנסיבות שהתגלו בפני עולה שהיה תפקוד הורי דומה מצד כל אחד מההורים כלפי הילדים.

מרצון הילדים ברור כי מבקשים קשר עם כל אחד מההורים ואין מצידם העדפה לאחד ההורים דווקא ולא להורה האחר.

חזקת הגיל הרך איננה חלה בנסיבות דנן כלפי שני הילדים הגדולים, שכן הינם בני 8 ו-11.

אכן הבן הקטן בן מעט למעלה מ- 4 אולם אין מקום בנסיבות הענין להפריד בין הילדים בהתיחס למשמורתם.

אכן, ההורים שניהם אפוטרופסים טבעיים לילדיהם הקטינים.

כאפוטרופסים טבעיים שמורה בידם הזכות והחובה להחזיק בילדים ושהם יהיו במשמורתם.

בנסיבות בהן לא תפקד אחד ההורים כהורה מיטיב יותר מההורה האחר, ובהעדר נסיבות המצדיקות זאת, אין סיבה להעדיפו וליתן בידיו את המשמורת הכורכת בחובה העדפה מסויימת הנוגעת להחלטות שונות באשר לגידול הילדים.

בנסיבות בהן ההורים שניהם תפקדו כהורים ראויים בתפקוד הורי שווה, מילאו מטלות הוריות באופן שווה, אין מקום להעניק משמורת לאחד מהם, תוך נישול ההורה האחר מהזכות והחובה להיות ההורה המשמורן.

רצון הילדים להיות תחת משמורת שני ההורים מביא למסקנה כי הורות כל אחד מההורים הינה הורות מיטיבה.

רצון הילדים להנות מהורות שווה של הוריהם, הינה בעלת משקל רב ומשמעותי בקביעת משמורת בידי אחד ההורים או שניהם.

מתן משקל לרצון הילד מתאים ומשתלב עם האמור **באמנה הבינלאומית בדבר זכויות הילד משנת 1991** הקובעת בסעיף 12 שבה כך: "מדינות חברות יבטיחו לילד המסוגל לחוות דעת משלו את הזכות להביע דעה כזו בחופשיות בכל עניין הנוגע לו, תוך מתן משקל ראוי לדעותיו, בהתאם לגילו ולמידת בגרותו, של הילד.

טובת הילד ככל שיש הלימה בינה לבין רצון הילד יש בכך כדי להכריע את הכף.

על כן, מהטעמים שהובאו לעיל, אני קובעת שהמשמורת בקטינים תהיה משותפת.

הצדדים יתאמו ביניהם חלוקת הזמנים בהם ישהו הקטינים אצל כל אחד מהם. בהעדר הסכמה, יסתיעו בפקידת הסעד.

הותר לפרסום תוך השמטת שמות הצדדים וללא פרטים מזהים.

ניתן היום ג' בחשוון, תש"ע (21 באוקטובר 2009) בהעדר הצדדים. המזכירות תמציא העתק לב"כ הצדדים.

נילי מימון 54678313-16422/08

נילי מימון, שופטת

סגנית נשיא

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[הודעה למנויים על עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו - הקש כאן](#)